

## [Indenrigsministeren.]

bliver udsving i virkningerne fra sognekommune til sognekommune, er, at kommunernes folke- og enkepensionsudgifter er varierende, og at også kommunernes indtægter ved forlystelsesafgift og afgifter af stærke drikke varierer. Folke- og enkepensionsudgifterne er gennemgående størst i de dårligst stillede kommuner med forholdsvis lave indkomster, og typisk vil denne uensartethed derfor være til fordel for disse kommuner. På den anden side er der også en del bymæssigt bebyggede kommuner — forstæder og omegnskommuner til byerne — der har relativt små udgifter til folkepension og enkepension. Forlystelsesafgifterne og afgifterne af stærke drikke betyder, som jeg sagde, som helhed 6 mill. kr. for sognekommunerne; de sognekommuner, der har disse indtægter, er fortrinsvis stationsbykommunerne, hvor biograferne og kroerne ligger.

På grund af den korte tid, regeringen har haft efter valget til at færdiggøre det i dag fremsatte lovkompleks, har det ikke været muligt at ledsage lovforslagene med oplysninger om forslagernes virkninger for enkelte sognekommuner, hvilket jeg beklager, men der vil til udvalget, der skal behandle forslagene, blive fremsendt oversigter herover.

Vender vi os dernæst til bykommunerne — det vil sige København, Frederiksberg, købstæderne og de sønderjyske flækker — ville forslagene, som jeg sagde før, have bevirket en nedsættelse af udskrivningsbehovet på knap 34 mill. kr. i 1959-60.

Her er det igen statens overtagelse af kommunernes folke- og enkepensionsudgifter, som har den største virkning, nemlig en lettelse for kommunerne på 50 mill. kr. Statens overtagelse af kommunernes mødrehjælpsudgifter m. m. betyder 4 mill. kr. På den anden side betyder statens overtagelse af kommunernes andel i forlystelsesafgift og afgift af stærke drikke en samlet indtægtsnedgang på knap 21 mill. kr., og resultatet vil altså være en udgiftslettelse på knap 34 mill. kr.

Det vil fortrinsvis være bykommunerne med de relativt største folke- og enkepensionsudgifter, der vil blive lettet. Det vil igen sige, at det gennemgående vil være

de bykommuner, der har de største skatteprocenter, der vil få de største lettelser. I et bilag til ejendomsskattelovsforslaget vises det således, at de små bornholmske byer Åkirkeby og Hasle, der begge har meget høje beskatningsprocenter, vil få deres udskrivningsbehov nedsat med 10-11 pct. af opholdskommuneskatten.

Den samlede virkning for statskassen i året 1959-60 ville have været en netto-udgift på 75 mill. kr. Overtagelsen af folke- og enkepensionsudgifterne og udgifterne til mødrehjælp m. m. koster i alt henholdsvis 97 og 7 mill. kr. eller i alt 104 mill. kr. På den anden side medfører statens fulde overtagelse af indtægterne ved forlystelsesafgift og afgift af stærke drikke indtægter på henholdsvis 16 og knap 11 mill. kr.; endelig bortfalder det særlige tilskud til Københavns amtskommune på 3 mill. kr.

Ejendomsskylden udgjorde i skatteåret 1959-60 44 mill. kr. til amtskommunerne og 92 mill. kr. i sognekommunerne. Efter forslaget er grundlaget for fikseringen i disse kommuner de i skatteåret 1960-61 gældende promiller og værdier. Fra 1959-60 til 1960-61 er der sket forskydninger som følge af stigninger i udskrivningen, men der er næppe sket væsentlige ændringer i de samlede beløb.

I bykommunerne udgør den samlede fikserede ordinære og ekstraordinære ejendomsskyld 116 mill. kr., hvoraf over halvdelen i Københavns og Frederiksberg kommuner.

Den samlede fikserede ejendomsskyld i hele landet vil således efter forslaget komme til at udgøre omkring 260 mill. kr., og det er dette beløb, der efter forslaget vil blive aftrappet med  $\frac{1}{7}$ , hvert 4. år, første gang efter 13. almindelige vurdering i 1964.

Af ændringer af mere principiel betydning, der ikke direkte vedrører forslagernes hovedformål, vil jeg nærmere omtale ændringerne i reglerne om ligningsforholdet.

Ligningsforholdet er efter de gældende bestemmelser forholdet mellem en sognekommunes ejendomsskatter og indkomstskatter. Hvis ligningsforholdet i en kommune er 50, fordeles kommunens skatteudskrivning med halvdelen på ejendomsskatter og halvdelen på indkomstskatter. Ligningsforholdet fastsættes af amtsrådet